

Arrest

nr. 64 982 van 18 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANTIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 januari 2011, verklaart er zich op 19 januari 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 5 mei 2011, aangetekend verstuurd op dezelfde dag.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, geboren in Drenoc, gemeente Deçan, en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Tijdens de oorlog in Kosovo werd de oom van uw vader vermoord en werd uw vader zelf geslagen door de Serviërs. Sinds die dag denkt hij aan niets anders meer dan aan Serviërs oppakken en vermoorden. Vanaf uw vijftiende jaar vroeg uw vader u om te beginnen oefenen om Serviërs te doden. U zei dat u dat niet wilde waarop uw vader kwaad werd en u sloeg. Op uw achttiende vroeg hij u een wapen te kopen. U probeerde dit steeds uit te stellen door te zeggen dat u binnen twee weken iemand zou vinden die u een wapen kon verkopen. Telkens u tegen hem zei dat

u geen moordenaar wilde zijn sloeg hij u. Eenmaal heeft hij u met een bijl geslagen. Elke keer wanneer er weer een dergelijke ruzie was, ging u voor twee of drie dagen van huis weg. Wanneer uw vader weer gekalmeerd was kwam uw broer u halen. Dit gebeurde vier of vijf keer per maand. Uiteindelijk besloot u om bij uw oom te gaan wonen. Daar verbleef u zes maanden, zonder uw vader nog gehoord of gezien te hebben. Omdat u schrik had dat uw vader u zou komen zoeken verliet u uiteindelijk Kosovo. U bent vertrokken op 15 januari 2010 en heeft drie dagen gereisd in een bestelwagen. U bent op 18 januari 2010 in België aangekomen waar u diezelfde dag nog asiel vroeg.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: een Kosovaarse identiteitskaart uitgegeven op 22 juli 2009; twee medische attesten van de psychiater van uw vader in Kosovo, dd. 24 februari 2011 en 21 maart 2011."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- de door verzoeker geschetste problemen met zijn vader zijn van louter interpersoonlijke en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard en houden op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag;
- verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij, ten einde verdere problemen met zijn vader te vermijden, zijn leven niet in een ander deel van Kosovo zou kunnen voortzetten;
- verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij, als etnische Albanees, voor eventuele toekomstige problemen geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten;
- in Kosovo worden anno 2011 redelijke maatregelen getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad leidt uit het verzoekschrift af dat verzoeker het niet eens is met de motivering van de bestreden beslissing en in hoofdorde de toekenning van de vluchtelingenstatus vraagt, in ondergeschikte orde het toekennen van de subsidiaire bescherming.

Verzoeker herhaalt dat zijn vader na een opgelopen trauma van hem een moordenaar wou maken om wraak te nemen op de Serviërs en dat in de Albanese cultuur het vaderlijk gezag niet in vraag wordt gesteld door de zoon. Hoewel verzoeker klacht heeft neergelegd tegen zijn vader, kan de Kosovaarse politie niets ondernemen zolang de vader geen misdrijf stelt en zal ze zich bovendien niet mengen in een vader-zoon relatie. Volgens verzoeker is conform het handboek van de Verenigde Naties het feit dat de autoriteiten niet bij machte zijn om bescherming te geven een element om het statuut van vluchteling te verkrijgen.

Verzoeker erkent wel tijdelijk te hebben kunnen onderduiken bij de oom langs moederszijde maar stelt dat na verloop van tijd zijn vader wel zou te weten komen in welk dorp hij verbleef. Verzoeker stelt dat, gezien het opgelopen trauma, de reactie van zijn vader onvoorspelbaar zou zijn met zelfs de mogelijkheid van het vermoorden van zijn zoon. Verzoeker herhaalt nogmaals dat de autoriteiten niet bij machte zijn om hem te helpen zolang zijn vader niet aan het effectieve moorden slaat.

Waar de bestreden beslissing stelt dat de Kosovaarse politie een voorbeeldorganisatie is geworden en hiervoor verwijst naar informatie uit het administratief dossier, meent verzoeker dat hij zich hiertegen onmogelijk op afdoende wijze kan verdedigen. Verzoeker verwijst naar artikel 62 van de vreemdelingenwet en naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waaruit blijkt dat bij de verwijzing naar een verslag in de bestreden beslissing het volstaat om in het kort het voorwerp en de inhoud van de stukken te vermelden zonder dat het nodig is om dit in extenso over te nemen.

Volgens verzoeker heeft het Commissariaat-generaal niet eens de moeite genomen om het voorwerp en de inhoud van de stukken te vermelden en is het niet aan hem om een negatief bewijs te leveren.

Verzoeker betoogt voorts dat hij onder de definitie van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet zou vallen. Volgens verzoeker zijn de schendingen van zijn psychische integriteit door zijn vader dermate systematisch dat er wel degelijk sprake is van vervolging. Verzoeker stelt dat hij het met zijn leven zal

bekopen, minstens zijn psychische integriteit zal geschaad worden als hij in Kosovo blijft. Hij verwijst hiervoor naar artikel 1 EVRM en artikel 3 EVRM.

Inzake subsidiaire bescherming herhaalt verzoeker dat hij bij terugkeer ernstige schade zal oplopen door de daden van zijn vader waartegen de Kosovaarse politie geen bescherming kan bieden. Verzoeker heeft opnieuw kritiek op de bestreden beslissing inzake het ontbreken van het precieze voorwerp en inhoud van de aangehaalde informatie betreffende de subsidiaire bescherming uit het administratief dossier.

2.2. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag, vermelde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Artikel 48/3, §3 van de vreemdelingenwet bepaalt dat er een verband moet zijn tussen de daden van vervolging en de gronden van vervolging. *In casu* blijkt nergens uit verzoekers verklaringen gedurende het gehoor bij het Commissariaat-generaal of uit het verzoekschrift dat de door hem aangevoerde vervolging zou zijn ingegeven door één van de in voornoemd artikel geciteerde gronden. De problemen die verzoeker kende in zijn land van herkomst vinden immers hun oorsprong in het feit dat zijn vader wilde dat hij Serviërs zou doden als wraak voor wat zij hem hebben aangedaan tijdens de oorlog. Deze feiten zijn van gemeenrechtelijke aard en vertonen geen nexus met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 aangehaalde gronden. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij vervolging vreest in vluchtelingerechtelijke zin.

2.3. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vereist is dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen. Een asielzoeker moet alle lokaal aanwezige mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij hierop geen beroep deed.

Artikel 48/5, §2, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in het algemeen geboden wordt wanneer de staat redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging treft onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt gezinszins een resultaatsverbintenis in.

2.4. Verzoeker maakt gezinszins aannemelijk dat hij geen beroep kan doen op de in Kosovo aanwezige lokale en internationale overheden. Verzoeker verklaarde in dit verband bij de politie aangifte te hebben gedaan van het feit dat zijn vader hem sloeg. Verzoeker blijft echter in gebreke hiervan een bewijs bij te brengen. Verzoeker geeft evenmin een aannemelijke verklaring voor het ontbreken van dit bewijs ondanks zijn formele toezegging hiervoor de nodige stappen te zullen ondernemen (gehoorverslag, 13). Volgens verzoekers verklaringen zou de politie zijn vader, nadat hij klacht had ingediend, hebben meegenomen voor verhoor; zij dienden hem echter na drie dagen vrij te laten omdat ze hem niet langer konden vasthouden. Er kan bijgevolg niet gesteld worden dat de politie geen initiatieven heeft willen ondernemen nadat verzoeker aangifte had gedaan van de mishandelingen van zijn vader. Hoe dan ook stelt de bestreden beslissing vast dat verzoeker de politie wel op de hoogte bracht van het feit dat zijn vader hem regelmatig sloeg en hij ook vaak agressief was tegen andere familieleden, maar dat verzoeker op geen enkel ogenblik bij de politie heeft aangegeven dat zijn vader hem vroeg Serviërs te vermoorden en hem met de dood bedreigde (gehoorverslag, 12-14). De verwerende partij kan dan ook worden gevolgd waar zij stelt dat indien verzoeker de politie niet op de hoogte stelt van de volledige toedracht van de feiten, deze bijgevolg niet conform kan reageren. Verzoeker komt derhalve niet in aanmerking voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker verwijst naar artikel 1 EVRM doch citeert de tekst van artikel 2.1 EVRM zodat het duidelijk om een materiële vergissing gaat. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemmen de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a en 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet.

Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Voor het overige kan worden verwezen naar wat supra 2.4. reeds werd uiteengezet.

2.6. Waar verzoeker ten slotte betoogt dat de commissaris-generaal zich niet de moeite heeft getroost om het voorwerp en de inhoud van de stukken te vermelden waarop hij zijn beslissing steunt stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing blijkt dat er wel degelijk uitgebreid is ingegaan op de inhoud van de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd aangezien er uitvoerig is aangegeven hoe de situatie er in Kosovo anno 2011 uitziet. Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoeker geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid hem geboden om op grond van artikel 39/61 van de vreemdelingenwet het volledige dossier ter griffie te komen inkijken.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER